
REFLEXIONS SOBRE “LA DIFERÈNCIA”

- Que fàcil va ser definir una persona basant-se únicament en un tret característic cridaner. Però les persones som molt més complexes que això i tenim moltes facetes.
- A vegades quan ens sentim rebutjats, hem de pensar que ens estan dient “no” a un atribut en concret, no a tota la nostra persona.
- Aprendre a acceptar la diferència pròpia i aliena.
- Viure la diferència amb respecte i com a oportunitat per aprendre i descobrir.
- La diferència ens fa únics i ens enriqueix.
- Quan som nosaltres els “diferents” necessitem seguretat i una forta autoestima. Quan ens trobem davant la “diferència” cal respecte i tolerància. Per tant, treballem amb les nostres filles i fills l’autoestima i el respecte i que gaudeixin de la diversitat que ens envolta.
- Diferència o diversitat. La diferència sembla que sigui el que ens separa d’un estàndard , (de com hauríem de ser, actuar, vestir, pensar... per ser socialment acceptats en un grup). La diversitat per contra, ens engloba més en un entorn de riquesa de varietat, sense comparar-nos amb una “normalitat”.
- No hem de viure la diferència com quelcom negatiu, la diferència sovint enriqueix i aporta.
- Quan sentir-nos diferents ens fa sentir malament cal plantejar-nos, què puc fer jo davant d’això? Sovint el nen que se sent diferent i s’aparta també se l’ha d’animar a fer aquest treball i anar més enllà.
- Són els altres que em fan sentir diferent o sóc jo que m’hi sento?
- Com menys autoestima, més pendents del que diran, com més autoestima més coherent amb tu mateix. No tenir por a ser tu mateix, a ser autèntic.
- Jutgem la diferència quan no coneixem prou la persona, per una primera imatge i sovint per estereotips.
- Acceptem la “diferència” dels qui coneixem i estimem, els acceptem tal com són. No ens fa por sentir-nos diferents davant la gent que ens estima.
- Els adults en relacionar-nos i socialitzar-nos busquem persones afins a nosaltres, i després volem o fins i tot demanem als nostres fills que es facin amb tothom i sobretot amb aquell que veiem que no s’hi fa, sovint justament perquè és diferent d’ells.

ELS TEUS FILLS NO SÓN ELS TEUS FILLS

Els teus fills no són els teus fills

són fills de la vida

desitjosa de si mateixa.

No venen de tu, sinó a través teu

i, encara que estan amb tu,

no et pertanyen.

Pots donar-los-hi el teu amor

però no els teus pensaments,

doncs tenen els seus propis pensaments.

Pots abrigar els seus cossos,

però no les seves ànimes, perquè ells

viuen a la casa del demà

que no pots visitar,

ni tan sols en somnis.

Pots esforçar-te en ser com ells

però no procuris fer-los semblants a tu.

Perquè la vida no s'endarrereix

ni s'atura en l'ahir.

Tu ets l'arc del qual els teus fills,

com fletxes vives, són llançats.

Deixa que la inclinació,

a la teva mà d'arquer,

sigui per la felicitat.

KHALIL GIBRAN (Del seu llibre "El profeta")